

som i saa Henseende, skaansom netop overfor de store Indtægter.

Saaledes ser det ud indenfor deres egen Politik, og derfor synes det mig, at deres Kritik overfor den Politik, vi har ført, bliver noget slappet. Hovedformaalet for den Politik, der er ført i disse Aar, har været at faa Udgifterne ned, saaledes at Byrderne svarede til den Evne, Befolkningen havde, og det vil ogsaa blive dette korte og knappe Program, der stærkest vil komme frem ved Valget, at den Balance, der nu er tilvejebragt, sikres og fæstnes i den kommende Tid, saaledes at vi bestandig sætter Stævne efter Evne, faar Orden i vor Økonomi og Balance i Husholdningen. Det vil være det store Hovedpunkt i den kommende Tid, det har været i høj Grad Alfa og Omega i disse Aar, og det har fremdeles Gyldighed fremefter. Jeg tror ogsaa, det vil blive en saadan Politik, Vælgerne vil give deres Støtte. Vi gaar nu ud til Valget hver med sit. Vi peger tilbage paa det Arbejde, vi har ført sammen med de Konservative gennem disse 4 Aar, og for hvis gode Resultater jeg her for en Del har trukket Liniere op. Vi peger paa dette Arbejde og ser fremefter i den Retning, at dette Arbejde maa fortsættes paa Økonomiens Omraade, thi kun derigennem gaar Vejen til en lykkelig Udvikling i vort Folk.

Jeg kunde endnu ønske at nævne, at der har været gjort et virksomt Arbejde for at fremskaffe Hjem i vort Land. Alle de, der holder paa vort gamle Samfund, saaledes som det nu er, synes jeg maa være meget stærkt interesserede i dette Arbejde. Vi er med Hensyn til Fremskaffelsen af Husmandsbrug kommet op paa en 1 500—1 800 Huse om Aaret, medens man i 1919—20, det sidste Aar i den forrige Regerings Tid, var nede paa 150. Dette viser, at vi har haft Forstaaelsen af, hvor nødvendigt og rigtigt det er at skabe gode Vilkaar for Erhvervet i vort Folk. Hovedpunktet maa være at tilvejebringe Muligheder for at afpasse Byrderne efter den Evne, vi har til at bære dem, og gennemføre vor sociale Lovgivning paa en saadan Maade, at den hviler paa det sunde og gode Princip, at Flid og Nøjsomhed belønnes. Det har været Maalet for vor Politik, og det skal ogsaa være Maalet for vor Politik i den kommende Tid. — Hermed skal jeg anbefale Tillægsbevillingsloven til Vedtagelse.

L. Rasmussen: Venstres Ordfører (Martin Hansen) har den Egenskab, hver Gang han tager Ordet under Finanslovsdebatten, at aflevere en utrolig Bunke Tal.

Han kommer med dem, ved Finanslovens første Behandling og ved Tillægsbevillingslovens første Behandling, og han kommer med dem nu, og han nævner Tal i en saadan Uendelighed, at man forstaaer Hensigten dermed. En Blæksprutte har, naar den vil tilsløre sine Bevægelser, den Evne at kunne plumre og farve Vandet. Det ærede Medlem er en ren Talsprutte, der vælter Tal fra sig i en Uendelighed, idet han mener dermed at kunne komme bort fra det, som er Kærnen her, nemlig en direkte Sammenligning, hvor han faar Tallene til netop at være Talen.

Inden jeg gaar over til at se paa, om det virkelig er lykkedes Regeringen at skaffe Balance, og hvorledes Tallene stiller sig i de forskellige Finansaar, vil jeg gerne svare paa et direkte Spørgsmaal, som Venstres Ordfører stillede til mig. Han ønskede at vide, om Socialdemokraterne vil være med til at afskaffe de nye indirekte Skatter, som vi har stemt imod i de 4 Aar, der er gaaet under det nuværende Styre, og dertil vil jeg gerne sige: Ja, det vil vi! Som den ærede Ordfører bemærkede, var den nuværende Regerings Program i 1920 at faa en samlet Skatterevision, saaledes at vi fik Skatterne lagt i et samlet Leje. Jeg mener, at en saadan Skatterevision er paakrævet, hvorved vi kommer bort fra de indirekte og over til de direkte Skatter i en ganske anden Udstrækning, end Tilfældet er nu. Men denne samlede Skatterevision, som den ærede Ordfører erklærede var Programmet i 1920, har vi jo ikke set noget til, hvorimod vi i de 4 Aar har set Finansministeren som en ren Skattesøger; den ene Dag efter den anden har han fundet saa dette, saa hint Emne, som han kunde bruge til Beskatning, saaledes at vi næsten har faaet en ny Skat hver Maaned.

Inden jeg gaar over til at omtale Finansloven og Tillægsbevillingsloven samt Stillingen i indeværende Finansaar og i det Finansaar, vi gaar ind i om nogle Dage, vil jeg i Anledning af, at Venstres Ordfører i høj Grad kritiserede Styret for 1920, understrege, hvad der er sagt mange Gange, at i Aarene før 1920 blev der ikke gennemført en eneste Lov eller en eneste Foranstaltning uden Venstres og de konservatives Tilslutning, thi de havde Flertallet i Landstinget. Derimod har Stillingen i de sidste 4 Aar været den, at de to Regeringspartier har været suveræne, de har haft Flertal baade i Folketing og Landsting, saaledes at den Politik, der er ført i disse Aar, i langt højere Grad end tidligere maa staa som Udtryk for Flertallets Ønsker.

Venstres Ordfører sagde, at man Gang paa Gang fra socialdemokratisk Side hørte